

TELEFONNOTAT

AVB

Kommunaldirektør [redacted] [redacted], Løgumkloster Kommune, [redacted] [redacted], oplyste, at de havde et kommunalbestyrelsesmedlem, der var blevet fast udstationeret i København (men havde opretholdt sin bopæl i kommunen, hvor han havde kone og børn).

Kommunalbestyrelsen var interesseret i, at den pågældende blev ydet befordringsgodtgørelse fra sit arbejdssted (København) til møder i Kommunalbestyrelsen. De havde forestillet sig en pragmatisk løsning, hvorefter den pågældende kunne få godtgørelse til møder i kommunalbestyrelsen og evt. et stående udvalg, men ikke til andre møder eller aktiviteter. De var endvidere interesseret i at få oplyst, om kommunalbestyrelsen har ret til at udbetale ydelsen i de situationer, hvor der ikke er pligt til at yde befordringsgodtgørelse jf. § 16, stk. 10.

De havde forelagt sagen for KL [redacted] [redacted] [redacted], der var af den opfattelse, at kommunen ikke kunne yde godtgørelse i denne situation.

Udtalt - under forudsætning af, at den pågældende har bevaret sin bopæl i kommunen, som der gælder et krav om for overhovedet at kunne være medlem af kommunalbestyrelsen - i overensstemmelse med Indenrigsministeriets brev af 28.marts 1996 (Nexø-sagen), at uanset bestemmelsen i § 16, stk. 10, litra a, og forarbejderne hertil ikke indeholder udtrykkelige begrænsninger i kommunernes pligt til at yde godtgørelse, finder Indenrigsministeriet, at bestemmelsen må antages først og fremmest at tage sigte på transport fra bopælen til det sted, hvor det kommunale hverv udøves.

Indenrigsministeriet vil dog ikke afvise, at der efter bestemmelsen tillige kan være krav på godtgørelse af transportomkostninger også fra et arbejdssted uden for kommunegrænsen til mødestedet, hvis det under hensyn til transporttiden og de hermed

forbundne udgifter må anses for naturligt, at den pågældende deltager i mødet m.v.

§ 16, stk. 10 og 11, gør udtømmende op med kommunens adgang til at godtgøre kommunalbestyrelsesmedlemmernes positive befordringsudgifter.

Den foreliggende situation er omfattet af § 16, stk. 10, jf. stk. 1, litra a-b (og i princippet c-e), hvor ydelse af godtgørelse er obligatorisk.

Der er ikke inden for bestemmelsens område en supplerende fakultativ adgang til at yde befordringsgodtgørelse, og der er navnlig ikke nogen adgang for kommunalbestyrelsen til at sortere i de tilfælde, hvor godtgørelsen efter litra a-e skal ydes.

Kommunalbestyrelsen vil derimod have en vis margin for sin skønsudøvelse i kraft af usikkerheden om bestemmelsens rækkevidde.

Endvidere udtalt at da afstand og transportmuligheder i den foreliggende sag ikke adskiller sig væsentligt fra Nexø-sagen, er kommunen efter Indenrigsministeriets opfattelse ikke forpligtet til at yde befordringsgodtgørelse. Det følger heraf, at kommunen heller ikke er berettiget til det. Grænsen mellem, hvornår kommunen er forpligtet og berettiget er den samme, men der er, som nævnt et skøn.

Indenrigsministeriet må således (generelt) være enig i KL's synspunkt.

Det tilføjes, at såfremt kommunalbestyrelsen tilrettelægger sine møder, så det pågældende medlem normalt har mulighed for at deltage i forbindelse med weekend-besøg på bopælen, vil der ikke opstå spørgsmål om godtgørelse af rejseudgifter, idet rejsen under disse omstændigheder ikke vil være forbundet med hvervet.

■■■■■ ■■■■